

Vũ Đức Sao Biển - Mạ thủ

11/2014 - 2021

Đọc Tam quốc chí hay Hán Sở tranh hùng của văn học cổ Trung Quốc, người đọc không thể không tức cười về một thứ quân đặc biệt luôn luôn có trong bất cứ một đội quân nào của những phe phái khác nhau.

Người ta chọn ra những sĩ tốt có buồng phổi to, tiếng nói khỏe và đặc biệt là có “kiến thức” về những câu chửi bới thô lỗ, tục tĩu nhất. Cánh quân ấy chuyên ra trận để... chửi bên địch. Những sĩ tốt này được phong một danh hiệu khá lạ lùng là “Mạ thủ”. Vậy mạ thủ là những tên quân ra trận không dùng đao thương, chỉ chuyên chửi bới, thóa mạ kẻ địch; chửi cho sướng miệng mình và vui dạ tướng chỉ huy của mình.

Khi tướng thủ thành hoặc nhà vua bên địch tự cảm thấy thế lực của mình yếu, bèn đóng cửa thành, treo miễn chiến bài (bảng không đánh nhau nữa). Viên tướng chỉ huy phe bên công thành muốn đánh cho nhanh, bèn đưa quân mạ thủ ra “chiến đấu”.

Thông thường thì các mạt thủ này mặc áo quần tử tế, cũng có khi theo lệnh tướng chỉ huy, họ phải... ở trường để lâm trận. Cứ vậy, họ đưa “bộ đồ nghề” ra tô hô, tiến sát cửa thành phía bên địch; hoặc đứng, hoặc nằm, hoặc ngồi; cùng kêu tên nhà vua hay tướng chỉ huy thành bên địch ra mà chửi bới.

Về hình thức, đây là một thứ tâm lý chiến, phải ngoác miệng ra mà chửi, chửi làm sao cho có ca có kệ, có vần có điệu theo cái kiểu hợp xướng một giọng cho phía bên kia nghe được. Thời ấy làm gì có loa phóng thanh cho nên các mạt thủ phải học “bài bản” cho thuộc, chửi lên cùng một giọng càng lớn càng tốt để nhà vua hay tướng thủ thành bên kia thủng màng nhĩ.

Về nội dung, bài chửi làm sao phải đạt yêu cầu “đào mồi cuốc mả” của kẻ địch, đem hết cái xấu, cái dở, cái bẩn trút lên đầu lên cổ người ta. Tất nhiên, những bài chửi này có quyền xuyên tạc, vu khống, đục cây tra cành để lung lạc lòng sĩ tốt bên địch. Nhà vua hoặc tướng thủ thành bên địch nghe chửi nín nhịn không nổi, phải mở cửa thành nhảy ra đánh nhau. Nhiệm vụ của mạt thủ được coi là thành công. Món võ ấy được gọi là võ lưởi (thiệt chiến).

Mạt thủ là một loại chiến tranh đặc biệt của người Trung Quốc xưa, một hình thái chiến tranh mà không quốc gia nào học tập và làm theo. Sách vở Trung Quốc cũng ghi nhận nếu nhà vua hay tướng thủ thành bên kia đột ngột mở cửa thành xông ra đánh thì quân mạt thủ ưu tiên... chết trước. Bởi vì bọn họ phải áp sát cửa thành bên địch mà chửi nên chạy không kịp về trận địa của mình. Cho nên những chiến sĩ ấy cơ bản là “dũng cảm hy sinh”, chỉ tội nghiệp là có người hy sinh khi đang lửa lò thân thể, thành thử hoàn cảnh của các mạt thủ nói riêng và chiến trường nói chung là rất lu bu.

Thế kỷ 20, Kim Dung viết Lộc đỉnh ký. Bộ tiểu thuyết này có mấy chương thuật lại cuộc chiến tranh giữa Trung Quốc và Nga La Tư. Vua Khang Hy dặn tư lệnh Vi Tiểu Bảo: “Người biết nhiều trò huê dạng, phải làm sao để quân ta từ trên xuống dưới đều khinh khi quân man tử”. “Quân man tử” ở đây là sĩ quan và binh lính của Sa hoàng Nga. Để đả thương sĩ Thanh binh có thể khinh khi người Nga, Vi Tiểu Bảo áp dụng mọi cách làm nhục tướng sĩ của Sa hoàng Nga, trong đó có vai trò chửi bới của quân mạt thủ.

Vi Tiểu Bảo học cách của người xưa, cho quân mạt thủ Trung Quốc chửi bới tư lệnh quân Nga là A Lịch Tư Đồ Nhĩ Bố Thanh (Alexei Tolbusin) đang đồn trú tại thành Nhã Tác Khắc (Nertohinsk). Bọn mạt thủ này chửi bằng tiếng... quan thoại mà người Nga thì không biết thứ tiếng này. Vi Tiểu Bảo bắt được một số quân Nga, buộc họ phải làm mạt thủ chửi lại Đồ Nhĩ Bố Thanh. Hàng binh và tù binh Nga ra trước thành chửi bới nhưng họ lại khiến Vi Tiểu Bảo thất vọng tràn trề. Lý do là ngôn ngữ chửi bới của người Nga rất nghèo nàn, quanh đi quẩn lại chỉ có mấy câu “Người là đồ heo, đồ chó”; hoàn toàn thua xa “bài bản” lâm ly biến ảo của mạt thủ Trung Quốc! Vi Tiểu Bảo nghiệm ra chỉ có người Trung Quốc chửi bới mới nghe... được.

Đó là chuyện của mạt thủ cổ điển, chỉ chửi bới trên trận địa cho kẻ thù nghe. Trong 40 năm qua, Trung Quốc đã có hành động xâm lấn, gây hấn vùng lãnh thổ và biển đảo của Việt Nam. Năm 1974, họ đánh chiếm một phần quần đảo Hoàng Sa của Việt Nam. Năm 1979, họ gây ra cuộc chiến tranh biên giới. Năm 1988, họ tiến đánh đảo Gạc Ma. Lần nào cũng như lần nào, các mạt thủ đời mới ở Trung Quốc cũng có những bài bình luận đao to búa lớn, ngôn ngữ thóa mạ hằn học khiến người tự trọng nghe qua phải nổi da gà.

Trong vòng nhiều năm liên tiếp trở lại đây, Trung Quốc không ngừng gây ra những sự cố tranh chấp với các lân bang Hàn Quốc, Nhật Bản, Philippines, Việt Nam. Hết đòi đảo, họ đơn phương công bố đường “lưỡi bò” chín đoạn trên biển Đông. Sau đường “lưỡi bò”, họ đơn phương công bố khu vực nhận diện phòng không trên biển Hoa Đông.

Ngày 1.5.2014, lợi dụng những ngày nghỉ lễ 30.4 và 1.5 của Việt Nam, họ rê giàn khoan Hải Dương 981 vào đặt ngay trong vùng biển Việt Nam, chỉ cách đảo Lý Sơn của Việt Nam 117 hải lý. Cùng với giàn khoan, Trung Quốc cho máy bay, tàu hải giám, hải cảnh, tàu quân sự hù dọa, o ép, va đâm, xịt vòi rồng vào các lực lượng thi hành pháp luật trên biển của Việt Nam và ngư dân Việt Nam đang đánh bắt hải sản trên ngư trường Hoàng Sa truyền thống.

Cái lạ của Trung Quốc là họ ngang nhiên tấn công ngư dân, đâm chìm ghe cá, phá hoại tài sản đánh cá của ngư dân, khiêu khích các lực lượng thực thi pháp luật của Việt Nam mà không hề nhớ rằng họ đã thò tay ký vào các công ước quốc tế như Công ước luật Biển năm 1982.

Cùng với những hành động sai trái, ngang ngược trên hiện trường, lực lượng mạ thù của họ mà đặc biệt là tờ Global Times đưa ra những thông tin xuyên tạc lịch sử, xuyên tạc sự thật, chửi bới các lân bang, trong đó ưu tiên chửi Việt Nam. Cứ theo cái anh mạ thù to mồm này thì Trung Quốc đang bị các lân bang xâm lược, Trung Quốc đang là nạn nhân của sự xâm lấn bởi nhiều nước nhỏ ở khu vực Đông Nam Á, thật là kỳ.

Trong Đối thoại Shangri-La mới đây ở Singapore, tướng Vương Quán Trung - Phó tổng tham mưu trưởng quân đội Trung Quốc đã to tiếng... xái bạc lớn ngay cả với Thủ tướng Abe của Nhật Bản và Bộ trưởng Quốc phòng Mỹ Chuck Hagel. Bỏ hẳn bài diễn văn được soạn trước, ông Vương đã ứng khẩu đọc diễn lên án Mỹ và Nhật “có hành động khiêu

khích với Trung Quốc” khi hai vị này lên tiếng cảnh báo những nguy hiểm mà Trung Quốc đang thể hiện trên vùng biển Việt Nam.

Vui nhất là chuyện ông Vương nói đường “lưỡi bò” chín đoạn trên biển Đông đã có từ 2.200 năm trước (thời nhà Hán) nhưng đến năm 1947 Trung Quốc mới công bố. Trong khi đó, ông Chu Thành Hổ - một thành viên khác của Trung Quốc trong đối thoại này, tỏ ra rất hiểu chiến khi nói “Nếu Mỹ coi Trung Quốc là kẻ thù thì Trung Quốc sẽ trở thành kẻ thù của Mỹ”.

Nhìn một cách nào đó thì hai vị này cũng là... mạ thủ đời mới, với một thứ ngôn ngữ ngoại giao quái chiêu, nặng về khiêu khích. Thương thay, họ đã... nói ngọng trước Đối thoại Shangri-La, khiến các phái đoàn quốc tế phì cười. Nhà phân tích chiến lược quốc tế Bonnie Glaser nhận định: “Có lẽ phần tuyên bố của ông Vương chủ yếu nhằm vào khán giả trong nước Trung Quốc nhiều hơn... Ông ta dành mười phút nói vòng vo về đường chín đoạn nhưng cuối cùng cũng không giải thích được nó là cái gì”.

Vũ Đức Sao Biển

Ghi chú thêm ngày 21/11/2021. Trung Hiếu

Nghiên cứu về đội quân wumao - mạ thủ:

Ai là những mạ thủ thời nay? Theo nghiên cứu của Gs Gary King (ĐH Harvard), họ là những nhân viên, cán bộ của Nhà nước. Nhưng họ không phải cán bộ bình thường, mà phải qua một quá trình tẩy não sao cho họ không còn khả năng suy nghĩ một cách logic. Nói tóm lại, bọn mạ thủ là những kẻ không có khả năng đánh giá đúng sai, họ chỉ đơn giản là những cái máy phun ra những câu chữ mà có khi họ không hiểu.

Theo ước tính của Gs King [1], Tàu có chừng 500,000 đến 2 triệu mạ thủ, túc trực 24/24 trên mạng để theo dõi và ... chửi. Chiến trận của họ là trên mạng. Phương tiện của họ không còn là tiếng nói mà là chữ viết. Mỗi năm, đội quân phi chánh thống này tung lên mạng 450 triệu thông tin giả. Họ đặc biệt nhắm đến thoá mạ những cá nhân và nhóm chỉ trích đảng cộng sản Tàu. Họ tận dụng nguy biện tối đa để tấn công đối phương, thay vì bàn luận. Thật ra, mạ thủ không có khả năng nghị luận, vì mục đích tồn tại của họ đơn giản là chửi bới và nhục mạ đối phương. Họ trong thực tế là những tên hề rẻ tiền, những kẻ tâm bệnh.

[Đọc tại đây](#)

[Tin Nóng](#)